

BSO

BİLKENT SENFONİ
ORKESTRASI

BSD

Bilkent Senfoni Dijital

GEÇMİŞTEN KALANLAR VESTIGES OF THE PAST

AYRTON DESIMPELAERE ŞEF • CONDUCTOR

DRİTAN GANI KONTRBAS • DOUBLE BASS

KONZERTMEISTER IRINA NIKOTINA

Kayıt Recording:

10 Aralık December 2020

Bilkent Konser Salonu Concert Hall

Program

C.P.E. Bach

- Senfoni, Re majör, H.663 (W.183/1)
Symphony in D major, H.663 (W.183/1)
I. Allegro di molto
II. Largo
III. Presto

C.D. von Dittersdorf

- Kontrbas Konçertosu No.2, Mi majör
Concerto for Double Bass No.2 in E major
I. Allegro moderato
II. Adagio
III. Allegro

P.I. Tchaikovsky

- Floransa Hatırası, Re minör, Op.70
Souvenir de Florence in D minor, Op.70
I. Allegro con spirito
II. Adagio cantabile e con moto
III. Allegro moderato
IV. Allegro vivace

Ayrton Desimpelaere şef conductor

Ayrton Desimpelaere, 2015'te Moskova'da düzenlenen Uluslararası Tchaikovsky Yarışmasının piyano yarı finalinde, kısa süreli bir hazırlığın ardından Yuri Bashmet'in Moskova Solistleri oda müziği grubunu yönetmesiyle adını duyurdu. Birkaç ay

sonra da Wallonia Kraliyet Operası (ORW), Desimpelaere ile yardımcı şef ve konuk şef olarak dört sezonluk bir sözleşme yaptı. Desimpelaere, düzenli olarak ORW orkestrasıyla çalışıyor.

1990 doğumlu Ayrton Desimpelaere, Paris ve Versailles Ulusal Bölgesel Konservatuvarlarında, Brüksel ve Mons Kraliyet Konservatuvarlarında piyano ve orkestra şefliği dallarından mezun oldu ve Sorbonne ile ULB'de müzikoloji çalıştı. 2017'den beri IMEP'te konuk şef olan sanatçı, ayrıca orkestra şefliği, koro şarkıcılığı ve ses koçluğu dersleri veriyor.

ORW'de genç dinleyiciler için Mozart'ın Sihirli Flüt operasını yönettikten sonra şef, 2018'de Nicola Campogrande'nin katılımcı operası #Folon'u, 2019'da Massenet'nin Don Quichotte operasını ve 2020'de Stefano Guagnini'nin Kırmızı Başlıklı Kız operasını yönetti. 2018'de Cimarosa'nın Stefano Mazzonis di Pralafra tarafından sahnelenen Gizli Evlilik operasını yöneten şef, aynı yıl Verdi'nin Aida operasının iki performansı ve Puccini'nin Madama Butterfly yapıtıyla izleyici karşısına çıktı. Desimpelaere ayrıca Nisan 2019'da NILAC'ın gala konserlerinde ORW'yi yönetti.

Ayrton Desimpelaere, aralarında Speranza Scappucci, Paolo Arrivani, Daniel Oren, Gianluigi Gelmetti, Rinaldo Alessandrini, José Cura, Massimo Zanetti, Giampaolo Bisanti, Wolfgang Doerner, Tatiana Samouil, Jodie Devos, Michele Mariotti, Christophe Rousset, Mikhaïl Faerman, Vineta Sareika, Marianne Cornetti, Donata d'Annunzio Lombardi, Marcello Giordani, Sabina Willeit, Jordi Bernacer ve Arnold Rawls'ın da bulunduğu pek çok şef ve müzisyenle ortak çalışmalar yaptı.

Kutsal müziklere de büyük bir ilgi duyan şef, Fauré'nin Requiem, Mozart'ın Requiem ve Do minör Mass, Rossini'nin Petite messe solennelle ve Stabat Mater, Puccini'nin Messa di Gloria, Schubert'in Mass No.5,

Dvorak'ın Stabat Mater ve Verdi'nin Requiem yapıtlarını yönetti, Belçika Ulusal Operası, Wallonia Kraliyet Oda Orkestrası, IMEP Senfoni Orkestrası ve Camerata ile sahneye çıktı.

Ayrton Desimpelaere, Festivals de Wallonie, Festival de l'Été Mosan, Queen Elizabeth Chapel'inde MuCH Festivali, Cavatine, Kidzic, Est-Ouest, Lyrics de Leers, Balade Musicales de Rixensart, Ars Musica, Festival d'été en Hainaut, Mozart Festivali, Classissimo ve Midis-Minimes gibi pek çok festivale konuk oldu.

Wernaers Fonu tarafından desteklenen Ayrton Desimpelaere, 2017'de Lekime Frison ve Gerofi Baschwitz ödülleri, 2018'de Maurice Lefranc ödülüne değer görüldü. 2016'da Uluslararası André Dumortier Yarışmasının sanat komitesine katıldı. 2018'de Warner etiketiyle Debussy'nin bütün yapıtlarının kaydında yer aldı. Jodie Devos is Golijov'ın *Three Songs* yapıtını yönetti.

In June 2015 in Moscow, Ayrton Desimpelaere made a name for himself by conducting Yury Bashmet's Moscow Soloists at short notice during the piano semi-final of the International Tchaikovsky Competition. A few months later, the Royal Opera of Wallonia (ORW) hired him for four seasons as assistant conductor and guest conductor. Desimpelaere regularly works with the orchestra of the ORW.

Born in 1990, Ayrton Desimpelaere graduated in piano and conducting from the National Regional Conservatories of Paris and Versailles, and the Royal Conservatories of Brussels and Mons, as well as from the Sorbonne and the ULB in Musicology. Guest conductor since 2017 at the IMEP, he is also professor of orchestra conducting, choral singing and vocal coaching.

After conducting Mozart's *Die Zauberflöte* (young audience) at the ORW, he conducted the world creation of *#Folon* (Nicola Campogrande) in 2018, *Don Quichotte* (Massenet/Le Hérissier) in 2019 and *Le Petit Chaperon Rouge* (Stefano Guagnini) in 2020. In 2018, he conducted *Il Matrimonio Segreto* by Cimarosa in the staging of Stefano Mazzonis di Pralafera. The same year, he conducted two performances of *Aida* by Verdi and a performance of *Madama Butterfly* by Puccini. He conducted the orchestra of the ORW for the Gala concerts of the NILAC in April 2019.

He worked with many conductors and musicians, including Speranza Scappucci, Paolo Arrivaniel, Daniel Oren, Gianluigi Gelmetti, Rinaldo Alessandrini, José Cura, Massimo Zanetti, Giampaolo Bisanti, Wolfgang Doerner, Tatiana Samouil, Jodie Devos, Michele Mariotti, Christophe Rousset, Mikhaïl Faerman, Vineta Sareika, Marianne Cornetti, Donata d'Annunzio Lombardi, Marcello Giordani, Sabina Willeit, Jordi Bernacer, and Arnold Rawls, among others.

Ayrton Desimpelaere is passionate about sacred music and he has conducted Fauré's Requiem, Mozart's Requiem and Mass in C minor, Rossini's Petite messe solennelle and Stabat Mater, Puccini's Messa di Gloria, Schubert's Mass no. 5, Dvorak's Stabat Mater, and Verdi's Requiem. In the symphonic repertoire, he conducted the Belgian National Orchestra, the Royal Chamber Orchestra of Wallonia, the IMEP Symphony Orchestra and the Camerata.

Ayrton has been the guest of several festivals, among which are Festivals de Wallonie, Festival de l'Été Mosan, MuCH Festival at the Queen Elisabeth Chapel, Cavatine, Kidzic, Est-Ouest, Lyrics de Leers, Balade Musicales de Rixensart, Ars Musica, Festival d'été en Hainaut, Mozart Festival, Classissimo, and Midis-Minimes.

Ayrton Desimpelaere is supported by the Wernaers Fund. In 2017, he received the Lekime Frison and Gerofi Baschwitz Prizes, and in 2018, the Maurice Lefranc Prize. In 2016, he joined the Artistic committee of the International André Dumortier Competition. In 2018, he took part in the recording of the complete works by Debussy published by Warner. Alongside Jodie Devos, he conducted Golijov's *Three Songs*.

Dritan Gani kontrbas double bass

Arnavutluk-Tiran'da doğdu. Müzik eğitimine viyolonsel çalarak başladı. "Jordan Misja" Güzel Sanatlar Lisesinde kontrbas eğitimi aldı. "Akademia e Arteve" Devlet Konservatuvarına birincilikle girdi. 1989'ta mezun oldu, komisyon

tarafından son on yılın en başarılı öğrencisi olarak değerlendirildi.

Okuduğu liseye kontrbas öğretmeni ve sanat yönetmeni olarak atandı, aynı zamanda Yaylı Sazlar Gençlik

Orkestrasını yönetti, Yunanistan-Korfu'ya turne düzenledi. Ağustos 1992'de Almanya-Bayreuth'ta Uluslararası Gençlik Festivali Senfoni Orkestrasında ve modern müzik topluluğunda yer aldı. Piyanist Serklana Gani ile Opera ve Bale Tiyatrosu salonunda Mayıs 1992'de ve Aralık 1994'te resitaller verdi. Mayıs 1994'te Avusturya'da Graz ve Klagenfurt şehirlerinde, Slovenya Ljubljana'da, Tiran Yaylı Sazlar Gençlik Orkestrasıyla turneye katıldı. Tiran Yaylı Sazlar Oda Orkestrası ile İtalya'da birçok konser verdi, turneler yaptı. Çağdaş müzik topluluklarıyla ve solist olarak birçok eserin ilk seslendirmesini gerçekleştirdi, konserleri televizyonlarda yayınlandı. Opera ve Bale Orkestrası ve Radyo Televizyon Senfoni Orkestrasıyla Tiran'da ve İtalya'da konserler verdi.

Ocak 1996'da Bilkent Üniversitesi Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesi öğretim görevlisi ve Bilkent Senfoni Orkestrası üyesi olarak çalışmaya başladı. Bilkent Senfoni Orkestrasıyla İtalya Siena Festivali, Belçika, Portekiz, Japonya, Almanya Schleswig-Holstein gibi festivallere katıldı. 2012 yılında Çankaya Belediyesi Çağdaş Sanat Merkezinde Genç Besteciler Konserinde yer aldı. Adolf Mişek'in 60. ölüm yıldönümü münasebetiyle Ankara, Eskişehir, Priştina-Kosova ve Tiran-Arnavutluk'ta Serklana Gani ile bestecinin tüm kontrbas-piyano sonatlarını seslendirdikleri bir dizi konser verdi.

Çek Cumhuriyeti'nde düzenlenen BASS 2016 PRAGUE kongresine katıldı ve resitaller verdi. Ekim 2017'de İngiltere'deki Somerset Bass Weekend'e misafir sanatçı olarak katıldı, ustalık dersleri ve solo konserler verdi. 2018'de Hacettepe Senfoni Orkestrası ve Başkent Akademik Oda Orkestrası ile solist olarak konserler verdi. İtalya'da düzenlenen BASS 2018 LUCCA kongresinde resitaller ve oda müziği konserleri verdi. 2018'de Çağdaş Sanatlar Merkezi, Mozart Evi ve Bilkent Konser Salonunda resitaller ve oda müziği konseri verdi. 2019'da Eskişehir'de ve Ankara'da oda müziği konserleri verdi. Leonardo da Vinci'nin ölüm yıldönümünü nedeniyle David Heyes tarafından oluşturulan proje kapsamında Somerset-İngiltere, Tiran-Arnavutluk ve Ankara'da konserler gerçekleştirdi.

European Society of Bassists üyesi olan Dritan Gani Bilkent Senfoni Orkestrasındaki görevine devam etmekte, aynı zamanda liseden sanattan yeterliğe kadar öğrenci yetiştirmektedir.

Dritan Gani was born in Tirana, Albania. He started his music education by playing the violoncello. He studied the double bass in the Jordan Misja Fine Arts High School. He was admitted to Akademia e Arteve State Conservatory, winning the first place. When he graduated in 1989, he was evaluated as the most successful student of the last ten years.

He was appointed to the high school he studied as double bass teacher and artistic director. In this period, he conducted the Youth Strings Orchestra, with which he went on a tour to Corfu, Greece. In August 1992, he played in the International Youth Festival Symphony Orchestra in Bayreuth, Germany and performed in its modern music ensemble. He gave recitals in the Opera and Ballet Theatre Hall with pianist Serklana Gani in May 1992 and December 1994. He also toured Graz and Klagenfurt, Austria and Ljubljana, Slovenia with the Tirana Youth Strings Orchestra. With the same orchestra, he played in many concerts and went on tours in Italy. Gani performed in the premieres of many works both as soloist and as part of contemporary music ensembles, and his concerts were broadcast on television. He gave concerts in Tirana and Italy with the Opera and Ballet Orchestra and Radio-Television Symphony Orchestra.

In January 1996, Dritan Gani started working as instructor at Bilkent University Faculty of Music and Performing Arts and became a member of the Bilkent Symphony Orchestra. With the orchestra, he performed at festivals in Italy, Belgium, Japan and Germany such as the Siena and Schleswig-Holstein festivals. In 2012, he played in the Young Composers Concert of Çankaya Municipality's Contemporary Arts Center. With Serklana Gani, he gave a series of concerts in Ankara, Eskişehir, Pristina, Kosovo and Tirana, Albania, where the duo performed all double-bass and piano sonatas of Adolf Mises on the 60th anniversary of the composer's death.

He participated in and gave recitals at the BASS 2016 Prague congress organized in the Czech Republic. In October 2017, he attended the Somerset Bass Weekend in England as guest artist and gave masterclasses and solo concerts. Gani gave concerts with the Hacettepe Symphony Orchestra and Başkent Academic Chamber Orchestra in 2018. He gave recitals and chamber music concerts at the BASS 2018 LUCCA Congress in Italy. He gave recitals in Contemporary

Arts Center, Mozart Evi and Bilkent Concert Hall in 2018 and chamber music concerts in Eskişehir and Ankara in 2019. In the framework of the project carried out by David Heyes on the death anniversary of Leonardo da Vinci, he gave concerts in Somerset, England, Tirana, Albania and Ankara.

A member of the European Society of Bassists, Dritan Gani continues to work with the Bilkent Symphony Orchestra and teaches students from high school to proficiency in arts.

Carl Philipp Emanuel BACH (1714-1788)

Senfoni, Re majör, H.663 (W.183/1)

Symphony in D major, H.663 (W.183/1)

Barok dönemin en büyük bestecilerinden Johann Sebastian Bach'ın beşinci oğlu Carl Philipp Emanuel Bach'ın müziği stilistik olarak babasıyla aynı dünyaya ait değildir. C.P.E Bach'ın müziği baroktan ziyade erken klasik dönemin stilistik çerçevesi içinde hareket eder. Avrupa'da siyaset ve ekonomideki kargaşanın ilk işaretlerinin yükseldiği bu dönemde müzikte etkin olan stil, hassasiyeti ve ifadeli bir anlatımı vurgulayan *empfindsamer* stil ile bununla eş zamanlı yükselen çalkantılı *Sturm und Drang* (Fırtına ve Stres) hareketidir.

C.P.E Bach, 1775-1776'da yaylı ve nefesli çalgıları içeren modern orkestra için müzik yazmada ilk girişimlerden biri olan dört senfonilik seti W.183'ü bestelemiştir. Bu koleksiyon, besteci tarafından "on iki obbligato (zorunlu) bölümden oluşan dört orkestral senfoni" olarak adlandırılmıştır. Bu koleksiyondaki senfonilerin bestecinin diğer senfonik yapıtlarından farkı, üflemeli çalgılar için bağımsız partilerin bestelenmiş olmasıdır (bu dönemde konvansiyonel olan üflemelilerin yaylıların partilerini çalmasıdır). Başka bir deyişle—başlığın da ifade ettiği gibi—bakır ve tahta nefesli çalgılar artık sadece yaylı bölümleri ikiye katlayıcı ve güçlendirici faktörler değil, eserin kendi özel işlevlerine sahip vazgeçilmez öğeleri olarak düşünülmüştür. Tını, dinamik ve armoniyi merkezi müzik kavramlarına dönüştürmesiyle bu senfoniler dönemlerinde gerçekten öncü olmuşlardır.

C.P.E. Bach'ın bu özgün senfoni dizisinin açılış ögesi Re majör Senfoni (W.183/1), *Sturm und Drang* stilini en iyi şekilde temsil eden Allegro di molto ile başlar. Israrlı bir nota tekrarıyla başlayan bölüm, zıt dinamik ve tempoların

arasında gidip gelmesiyle C.P.E. Bach'ın hızlı ruh hali değişimlerini sergiler. Yavaş ikinci bölüm Largo, flütleri en kalın telli enstrümanlarla birleştirerek alışılmadık bir sonorite sunar. Gösterişli bir jestle açılan hızlı final bölümü (Presto), senfoniye coşku içinde sona erdirir.

Carl Philipp Emanuel Bach, the fifth son of the leading Baroque period composer Johann Sebastian Bach, and a composer himself, had a musical style that belonged to a world distinct from his father's. C.P.E. Bach's music moved within the stylistic framework of the Early Classical Period, rather than that of the Baroque era. The style that dominated music at a time when the first signs of political and economic turmoil presented themselves in Europe was the empfindsamer style *emphasizing* sensitivity and a narrative expression, and the simultaneously emerging, tumultuous *Sturm und Drang* (Storm and Stress) movement.

C.P.E. Bach composed his W.183, a set of four symphonies, which was one of the first attempts at writing music for a modern orchestra including string and wind instruments, in 1775-1776. The collection was titled "Four Orchestral Symphonies with Twelve Obligato Parts" by the composer. The symphonies in the collection differ from other symphonic works of the composer with regard to the independent scores written for the wind instruments (conventionally, the winds would play the scores of the strings in the period). In other words, as the title suggests, brass and woodwinds were no longer considered factors doubling up and reinforcing the strings, but indispensable elements serving unique functions in the work. These symphonies acted as true pioneers of their time by transforming tone, dynamics and harmony into central concepts in music.

The opening element of this original symphonic series of C.P.E. Bach's, Symphony in D major (W.183/1), starts in Allegro di molto, which best represents the *Sturm und Drang* style. The movement beginning with an insistent repetition of one note displays the composer's rapid mood changes with its alternations between contrasting dynamics and paces. The slow second movement Largo presents an unusual sonority by combining the flutes with the lowest strings. The fast final movement (Presto) opening with a flamboyant gesture brings the symphony to an ebullient end.

Aylin Yılmaz

Carl Ditters von DITTERSDORF (1739-1799)

Kontrbas Konçertosu No.2, Mi majör

Concerto for Double Bass No.2 in E major

Başarılı bir keman sanatçısı ve besteci olan Carl Ditters, Viyana klasik müzik ekolünün en önde gelen isimlerindendir. İmparatoriçe Maria Theresia'nın 5 Haziran 1773'te verdiği soyluluk belgesiyle "von Dittersdorf" soyadını alması sonucunda bugün onu bu adla tanıyoruz.

Dittersdorf 1 Nisan 1765'te Micheal Haydn'ın ardılı olarak Grosswardein Piskoposluğuna orkestra şefi olarak atanmıştır ve kontrbas için yazdığı yapıtlar bu döneme ait gibi görünmektedir. Kontrbas sanatçısı Friedrich Pischelberger'in (1741-1813) da orkestranın bir üyesi olduğu düşünülürse, Dittersdorf'un kontrbas yapıtlarını onun için yazmış olması olasıdır. Bu konçerto için özgün bir elyazması bulunmamakla birlikte, Schwerin'deki Mecklenburg-Vorpommern müzik derlemesinde bir dizi parça yer almaktadır ve çoğu bilim insanına göre bunlar muhtemelen Viyana'daki bilinmeyen bir kopya yazarı tarafından kaleme alınmış olabilir.

Konçertonun günümüze ulaşan kısımları, o dönem müziklerinin çoğunda tipik olarak görüldüğü gibi, pek az performans işaretlemesi, dinamik ya da yönerge içerir. Büyük bir olasılıkla solistler kendi kadanslarını yazmışlardır ve Johannes Matthias Sperger (1750-1812) tarafından yazılmış o döneme ait iki kadans günümüze kadar ulaşmıştır. H.K. Gruber, öğretmeni Ludwig Streicher için kadanslar bestelemiştir. Bu performansta H.K. Gruber (birinci bölüm) ve David Heyes'in (ikinci bölüm) kadanslarına yer verilmiştir.

Üç karşıt bölümden oluşan Mi majör 2. Konçerto, klasik dönemin en sevilen kontrbas konçertolarından biridir. Canlı ve neşeli ilk bölüm (Allegro moderato) yıldırım gibi çarpıcı bir temayla açılır. Birinciye karşıtlık oluşturan ikinci bölüm (Adagio), şiirsel, akıcı bir yavaş bölümdür. Ritmik ve enerjik final bölümü (Allegro), yapıtı mutlu ve başarılı bir sonuca bağlar.

Carl Ditters (1739-99) was a successful violinist and composer and was one of the most important figures of the Viennese Classical school. On 5 June 1773 Empress Maria Theresia granted him a certificate of nobility, by which he acquired the additional surname 'von Dittersdorf', and this is how we know him today.

On 1 April 1765 Dittersdorf was appointed Kapellmeister to the Bishop of Grosswardein, succeeding Michael Haydn, and his works for double bass appear to have been written at this time. Double bassist Friedrich Pischelberger (1741-1813) was a member of the orchestra and it is more than probable that Dittersdorf composed the double bass works for him. No original manuscripts exist for this concerto, but a set of parts are held in the music collection of the Mecklenburg-Vorpommern in Schwerin and most scholars speculate they are by an unknown copyist, probably from Vienna.

The surviving parts of this Concerto are typical of much music from this time and include few performance markings, dynamics or directions. Soloists would probably have written their own cadenzas and two contemporary ones by Johannes Matthias Sperger (1750-1812) still survive. H.K. Gruber composed cadenzas for his teacher Ludwig Streicher. This performance includes modern cadenzas by H.K. Gruber (1st movement) and David Heyes (2nd movement).

Concerto No.2 in E major is in three contrasting movements and is one of the most popular double bass concertos of the Classical era. The first movement (Allegro moderato) is bright and buoyant, with a striking opening rocket-like theme, contrasting a beautifully lyrical and cantabile slow movement (Adagio). The finale (Allegro) is rhythmic and energetic, bringing the work to a happy and successful conclusion.

David Heyes

Piotr Ilyich TCHAIKOVSKY (1840-1893)

Floransa Hatırası, Re minör, Op.70

Souvenir de Florence in D minor, Op.70

İtalyan kültürü ve manzaralarının Rus romantik besteci Tchaikovsky'nin üzerindeki etkisi, bestecinin kimi yapıtlarında (en azından başlıkları üzerinden) kendisini açıkça dışavurur. 1880'de bestelenen İtalyan Kapriçyosu'nda besteci, karnaval sırasında Roma sokaklarındaki "çılgınlığı ve şeytanlığı" aktarmaya çalışır. 1886 tarihinde kaleme aldığı senfonik şiir Francesca da Rimini, Dante'nin Inferno'sundan ilham alır.

Tchaikovsky'nin İtalya'ya atıfta bulunduğu yapıtlarından bir diğeri de Floransa'da geçirdiği 1890 yazında bestelediği altılıdır. St. Petersburg Oda Müziği Derneği için bestelenen

eser her ne kadar Floransa Hatırası (Souvenir de Florence) başlığı altında yayınlansa da, içinde belirgin bir İtalyan etkisi sezmek güçtür. Özellikle üçüncü ve dördüncü bölümler, halk ezgileri ve köy dansının canlılığı ile dolup taşan atmosferleri ile özlerinde açıkça Rus'tur.

Floransa Hatırası'nın kompozisyonu ilk başta iyi ilerlemesine rağmen, Tchaikovsky eseri tamamlamakta zorluklarla karşılaşmıştır. 15 Haziran 1890'da kardeşine yazdığı mektupta, müzikal fikirleri olmadığı için değil, enstrümantasyon nedeniyle "büyük bir baskı altında yazdığını", "altı ayrı ama benzer enstrüman kullanmanın inanılmaz derecede zor" olduğunu bildirir. Tchaikovsky altıyı Temmuz'un sonuna doğru tamamlar, ancak St. Petersburg'daki dairesinde özel bir konserde dinledikten sonra hayal kırıklığına uğrar ve son iki bölümü yeniden gözden geçirmeye karar verir. Bu sırada esere Floransa Hatırası başlığını da ekler, çünkü ikinci bölümün ana temasını Floransa'dayken tasarlamıştır. Oda Müziği Derneği, eserin resmi prömiyerini Leopold Auer, Jascha Heifetz ve eski Curtis Başkanı Efrem Zimbalist'in yer aldığı bir performansla Kasım 1892'de yapar.

Eserin birinci bölümü (Allegro con spirito) iki tema (ya da karakter) arasındaki kontrast fikrine dayanan sonat formundadır. Mozart'ın 40. Senfonisinin yaylı dokularını andıran salınımlı bir *um-pa-pa* eşliğiyle desteklenen, çok sayıda ritmik tuhaflığın bulunduğu (Re minör tondaki) birinci tema yoğun ve fırtınalıdır. İkinci tema ise, aksine, uzun süre tutulan notalarda, dağınık bir eşlik üzerinde huzur içinde yükselir. Parçanın gelişme kısmı, zengin kontrapuntal dokusuyla Mozart döneminden kalma senfonileri anımsatır.

İkinci bölüm (Adagio cantabile e con moto), zengin dokulu yavaş bir girişle başlar ve ardından bunu bazı yaylıların pizzicato pasajları eşliğinde birinci kemanın şarkıya benzer saf, basit melodisi izler. Bir serenadı andıran bu kısım, çelloların katılımıyla sevimli bir düete dönüşür.

Üçüncü bölüm (Allegretto moderato), yoğun bir halk müziği etkisi altındadır ve mütevazı bir melodi ile başlar. İlmli hızı ve üst üste binen tematik girişleri neredeyse törensel bir dans ritüelini akla getirir. Final (Allegro vivace), birinci kemanların ana temayı belirtmesinden önce kısa bir eşlikel figürle başlar.

Açılıшта dört ölçü boyunca tek başına çalan drone benzeri eşlik figürünün gösterdiği gibi, Rus taşra hayatının müzikal

kokusu son bölümde (Allegro vivace) daha da güçlüdür. Bunu izleyen tema küçük yelpazesi ve modal karakteriyle fazlasıyla folkloriktir. Bölümün en parlak noktası ortalara doğru beliren heyecan ve coşku ile Beethoven'ın Dokuzuncu Senfonisi ile eşleşen bir fügdür.

The influence of the Italian culture and landscapes on the Russian Romantic composer Tchaikovsky manifests itself clearly in some of the composer's works (at least in their titles). In the *Italian Capriccio* composed in 1880, he seeks to convey "the wild ravings of the crowd, the masquerade and the illuminations" to describe the people in the streets of Rome during the carnival. The symphonic poem *Francesca da Rimini* he wrote in 1886 was inspired by *Dante's Inferno*.

Another work where Tchaikovsky made a reference to Italy is the sextet he composed in the summer of 1890, during his stay in Florence. Although the work commissioned by the St. Petersburg Chamber Music Society was published with the title *Souvenir de Florence*, it is difficult to discern any Italian influence in it. Especially the third and fourth movements, with their atmosphere laden with folk melodies and the liveliness of country dances, are openly Russian in essence.

Although the composition of *Souvenir de Florence* went smoothly in the beginning, Tchaikovsky experienced difficulties in completing the work. In a letter he wrote to his brother on June 15, 1890, he stated that he "wrote under great pressure", not because he lacked musical ideas, but because it was "unimaginably difficult to write for six independent, yet homogeneous instruments". Tchaikovsky completed the sextet towards the end of July, but was disappointed when he listened to it at a private concert in his St. Petersburg apartment. He then decided to revise the last two movements. During this revision, he titled the work *Souvenir de Florence*, because he had designed the main theme of the second movement in Florence. The Chamber Music Society gave the official premiere of the work in November 1892 with a performance figuring Leopold Auer, Jascha Heifetz and Efrem Zimbalist, former director of the Curtis Institute.

The first movement of the work (Allegro con spirito) is in the sonata form, which is based on the idea of contrast between two themes (characters). The first theme (in D minor), supported by an oscillating *oom-pah-pah* accompaniment resembling the string textures of Mozart's Symphony no. 40 and including many rhythmic quirks, is intense and stormy.

The second theme, on the other hand, rises calmly in long held notes on a diffuse accompaniment. The development section of the work with its rich contrapuntal texture reminds symphonies from Mozart's time.

The second movement (*Adagio cantabile e con moto*) starts with a richly textured slow opening, followed by a song-like pure and simple melody of the first violin, accompanied by the pizzicato passages of some strings. The part reminding a serenade turns into a nice duet with the participation of cellos.

The third movement (*Allegretto moderato*), intensely influenced by folk music, begins with a modest melody. Its moderate pace and overlapping thematic introductions remind an almost ceremonial dance ritual. The finale (*Allegro vivace*), opens with a short accompanying figure before the first violins introduce the main theme.

As shown by the drone-like accompaniment figure playing singly for four bars in the opening, the scent of the Russian country life is felt more strongly in the last movement (*Allegro vivace*). The following theme, with its small range and modal character, is highly folkloric. The brightest point in the movement is the fugue that appears towards the middle and matches Beethoven's Symphony no. 9 with its liveliness and enthusiasm.

Aylin Yılmaz

Bilkent Senfoni Orkestrası

Bilkent Symphony Orchestra

1. Keman | 1st Violin

Irina Nikotina *konzertmeister yrd. | asst.*
Suzana Bezhani
Bahar Kutay
Adilhoca Aziz
Vseslava Öztürk
Davut Aliyev
Elena Postnova

2. Keman | 2nd Violin

Feruza Abdullayeva *grup şefi | principal*
Elena Rihsi
Marina Agapova
Adelya Ateşoğlu
Nil Cetiz
İskender Okeev
Nazik Rahmedova

Viyola | Viola

Cavid Cafer *grup şefi | principal*
Yukiyo Hirano *grup şefi yrd. | asst. principal*
Sema Hakioğlu
Uluğbek Rihsi
Elif Kuştan
İrşad Mehmet

Viyolonsel | Violoncello

Hayreddin Hoca *grup şefi | principal*
Serdar Rasul
Yiğit Ülgen
Verda Çavuşoğlu
Salim Gayıblı

Kontrbas | Double Bass

Sergey Margulis *grup şefi | principal*
Zurab Tsitsuashvili
Burak Noyan

Flüt | Flute

Albena Sezer *grup şefi | principal*
Zita Zempleni

Obua | Oboe

Almat Zhailaubayev*
Violetta Lupu

Fagot | Bassoon

Ozan Evruk *grup şefi | principal*
Ezgi Tandoğan Onat

Korno | Horn

Mustafa Kaplan *grup şefi | principal*
Hasan Erim Hacat

Trompet | Trumpet

Krasimir Konyarov
Onurcan Çağatay

Vurmalı Çalgılar | Percussion

Aydın Mecid *grup şefi | principal*

Çembalo | Cembalo

Rustam Rahmedov*

* Misafir Sanatçı | Guest Artist

Ses Kayıt/Miks | Sound Recording/Mix
Yalçın Tuğsavul

Yapım Koordinatörü | Production Manager
Melih Aydınat

Yönetmen | Director
Sıla Saygı, Nilüfer Küçük, Selin Umay Özmen

Resim Seçici | Video Mixer
Hilal Şimşek

Nota Okuyucu | Score Reader
Kristina Golubkova

Kamera | Cameras
Sıla Saygı, Nilüfer Küçük, Selin Umay Özmen, Vadi Töngür

Kurgu | Edit
Melih Aydınat

Teknik Sorumlu | Technical Manager
Özcan Akar

bilet.bilkent.edu.tr

Gişe-Ticket Office: **(312) 290 1775**

www.bso.bilkent.edu.tr

bso@bilkent.edu.tr

Bilkent Üniversitesi

Bilkent Üniversitesi kültür ve sanat faaliyetidir.
Cultural and artistic activity of Bilkent University.